

det glæder jeg mig så over, for det betyder altså, at Socialdemokratiet er indstillet på, at hvis der faktisk – når man nu får læst efter – viser sig at være problemer, vil det tage et medansvar i forhold til Folketinget for, at de kommer for en dag, at de bliver undersøgt, at spørgsmål bliver besvaret, og hvis det viser sig, at der faktisk er store problemer, gør man også noget ved dem.

Der kommer jo et tidspunkt, hvor regningen ikke blot vokser og vokser og vokser, men hvor projektet ikke længere kan reddes. Det kan det stadig væk.

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Jeg sagde også indledningsvis, at vi har et stort ansvar for disse ting, og det har den øvrige del af Folketinget også. Det kræver indsigt, men det kræver også, at vi diskuterer tingene i det rette forum, at vi giver os tid til at diskutere dem i Trafikudvalget, og at der også bliver taget de diskussioner i følgegruppen i Ørestadsselskabet, som er helt nødvendige.

Vi er os vores ansvar bevidst, og vi mener også, at der helt klart skal være en større medlevende debat om disse ting.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ministeren sagde ordret, at hun meget gerne vil modtage hjælp fra Folketinget, og så vidt jeg kan høre af debatten, stiller hele Folketinget op og vil gerne hjælpe ministeren, men hun vil bare ikke modtage den udstrakte hånd. Jo, hun vil gerne komme i samråd, som det er hendes pligt, og det siger vi da tak for, og det glæder vi os til, men dér møder ministeren så med en stribe eksperter.

Folketinget har nul eksperter, i hvert fald ikke til mødet, hvor ministeren altså møder med eksperter og kommer med en masse udtryk og en masse teknik, som vi andre dødelige ikke har skygge af chance for at kunne give et kvalificeret modspil i det rette forum, som hr. Poul Andersen kalder det. Det kan vi ikke, det er vi ikke i stand til, og det er derfor, vi beder om at få en uvildig undersøgelse.

Så taler ministeren om penge og om forsinkelse. Så vidt jeg kan forstå, er alle villige til at bevilge de ikke ret mange nødvendige penge, der skal til. Så vidt jeg kan høre har hverken V eller K noget imod at bruge de penge.

Forsinkelse kan der selvfølgelig ikke være tale om. En sådan undersøgelse skal selvfølgelig foretages løbende, mens projektet kører videre.

Hvad er man bange for? Hvad er det egentlig for en mangel på tillid, ministeren viser sit eget Transportråd, som er ministerens ærbødige tjener? Jeg ville egentlig have taget de her 25 rapporter, de har lavet, med. Jeg har spurgt dem, ministeren har spurgt dem, Folketinget har spurgt dem, og de har selv taget sager op, småt og stort.

Her har vi en kæmpesag, en megasag, men vi tør ikke betro dem at kigge i den. Det kan jeg ikke forstå. Jeg søger ikke drama, på ingen måde, men det, vi gerne vil, er ligesom at få en ekstra revision sat ind. Det er da en hjælp og ikke noget andet. Selvfølgelig vil regeringen have succes på det her, det tvivler jeg da ikke på, for det er da klart, og det er det, vi alle sammen er interesseret i at hjælpe ministeren med at få.

Jeg vil gentage min tillid til den nye minister. Jeg har også tillid til direktøren i selskabet, som jeg har samarbejdet med tidligere i mit liv herinde, men jeg tror bare, at hun heller ikke har mulighed for at gennemskue dette her, og at hun har brug for og vil have den største gavn af at få den hjælpende hånd, som et næsten helt Folketing rækker frem mod ministeren.

Jeg ved godt, at vi ikke får ministeren til det i dag, men jeg tør stadig både håbe og spå, at det får vi lidt senere på året.

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Først skal jeg sige til hr. Tom Behnke, at det her metroprojekt ikke bliver sat i drift, uden at sikkerheden er i orden. Det er 100 pct. sikkert, sådan er det, og sådan er projektet tilrettelagt. Det er Jernbanestyrelsen, der i den sidste ende har det afgørende ord om sikkerheden på det her område, og vi må sige, at Jernbanestyrelsen er den højeste kompetence med hensyn til sikkerhed, når det drejer sig om jernbanedrift.

Det er klart, at i forhold til evakueringsområdet er det i høj grad Beredskabsstyrelsen og Københavns Brandvæsen, der er inde i billedet, og det er klart, at der også dér skal foreligge tilfredsstillende løsninger på, hvordan man i givet fald, hvis der sker en ulykke i tunnelen, kan foretage den redningsaktion, der skal gennemføres. Det er klart, at det bliver der taget hånd om. De problemer bliver løst, inden metroen bliver sat i drift.